

Ti mraveníčkovi jsou ale pilní

Jméno: Adéla Klapalová

Třída: 4.C

Datum: 10. ledna 2022

Osnova

- 1) Úvod - les, domov mravenců
- 2) Práce mravenců na stavbě jejich domečku
- 3) Albertovy pracovní podmínky
- 4) Závěr

Ríkám si, že je krásné počasí, a tak rozhodnuji, že vyrazím na výlet do přírody. Láká mě představa dřevem vonícího lesa se spoustou tajemství, které ukrývá.

Teď už vstoupím do lesa, cítím čistou vzduchu. Cítím, že toto místo není zkažené dnešní dobou. Na cestě, po které kráčím, mě doprovází největší, při tom nejmenší, pracovníci lesa. Jejich nožičky cupitají, jakoby před ničím utíkali. Chudáčci malí, mají tolik práce, že si to nedovedete ani představit. Mravenci nikdy nespí, hlídají svůj vyrobený domeček, který se skládá z těch nejjemnějších jehliček ze stromů. Tvůři si v nich úzoučky a první uličky, kterými se rychle přemísťují. Kdo by řekl, že jsou tak má slovoření schopna vytvořit si několikrát větší domeček, než jsou oni sami, který je půl metru vysoký, a že tento mravenčí palác

staví pomocí pichlavého materiálu, který mám lidem není často příjemný na dotek.

Mají to ale těžké. Divám se na ně s respektem a mrzí mě, že jim Matka příroda nesařídila lepší podmínky pro život. Žijí sice v tom nejkrásnějším a nejklidnějším prostředí, ale jsou často suristy nebo i zvířaty račtapáni. Těmji pozornost Albertovi, tak jsem ho pojmenovala. Zaujal mě svou pracovitostí. Přestože má velký náklad na zádech a na zaděčku, nevadává se. Nožky mu už necupitají tak rychle. Ve srovnání s ostatními má daleko větší zaděček než ostatní a také náklady, které jsou větší než jeho tělíčko. Zastaví se, otočí se na mě a já cítím, jako by žádal o pomoc. Po chvíli se zase otočí a pokračuje v jeho cestě ke svému domečku.

Jsou to obdivuhodní tvorové. My lidé si často stěžujeme, oni ani nemohou. Díky své pracovitosti mají kde bydlet a díky lesu mají z čeho stavět své domečky. Mně osobně tento výlet otevřel oči. Vědomila jsem si, jak důležité je chránit přírodu, že jsem mravencům zase o kus blíže, a že pokud není opravdu nejhorší, vždy se dá nějak fungovat, ale hlavní je se nevadávat.